

Malarstwo Leszka Mądzika

Malarstwo Leszka Mądzika prezentowała od 15 do 30 maja Galeria Vetter – Młodzieżowego Domu Kultury nr 2 przy ul. Bernardyńskiej w Lublinie. Wystawa ta stanowiła niecodzienną okazję poznania mało znanego oblicza Artysty, którego nazwisko od ponad ćwierć wieku kojarzy się z teatrem.

Na wystawie zgromadzono kilkanaście prac z ostatniego ćwierćwiecza twórczości Mądzika. Pochodzą one głównie ze zbiorów osób prywatnych. Wystawiona została także duża część drogi krzyżowej namalowanej na deskach, przed dwudziestu laty, dla kaplicy Domu Akademickiego KUL. „Malarstwo, które uprawiam jest tak dla siebie i przyjaciół, stanowi przygodę – podkreśla Artysta. Obrazy te nigdy nie były malowane z myślą o ekspozycji. Wiem, że robiąc coś trzeba do końca temu się oddać, a ja oddałem się już teatrowi”. Inspirację do twórczości malarskiej Mądzika stanowi malarstwo bizantyjskie. W tym kontekście także Artysta wymienia nazwisko prof. Nowosielskiego.

Mówiąc o teatrze Mądzik wyznaje, iż przyszedł do niego jako malarz. „Prosto ze sztalugą, z blejtramiem przemieściłem się do teatru – stwierdza Artysta – zacząłem malować scenografię. Malowałem je w miarę ekspresyjnie, chciałem poprzez nie do końca wyrazić to, o czym mówił dramat, ale także i to, co ja czułem. Występowała tu presja moich przeżyć.

Odciskałem swoje piętno w tych malowanych scenografiach”. Później w twórczości Mądzika przyszła kolej na malowanie światłem. „Kiedyś powiedziałem, że światło jest jak pędzel, który na czarnym blejtrami maluje czas. Nie maluje od razu. Widz nie spotyka gotowego efektu finalnego. Kilкома punktami, świetlnymi sytuacjami, doprowadzam powoli do tego, by widz zobaczył ten obraz namalowany. Ten proces malowania jest pewną dramaturgią”.

Artysta plastyk – Leszek Mądzik urodził się 5 lutego 1945 r. Jest reżyserem, scenografem, założycielem (1969 r.) i dyrektorem artystycznym Sceny Plastycznej Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego. Swoje spektakle autorskie prezentował na wielu krajowych i zagranicznych festiwalach teatralnych. Współpracował z wieloma teatrami. Jest laureatem szeregu prestiżowych nagród, m.in.: Nagrody im. W. Pietrzaka, Nagrody im. br. Brata Alberta za wątki sakralne w sztuce, Nagrody Ministra Spraw Zagranicznych RP prof. Krzysztofa Skubiszewskiego za osiągnięcia dla kultury polskiej w świecie. Wykładał w Akademii Teatralnej w Helsinkach, w Akademii Sztuki w Berlinie, w Akademii Sztuki w Amsterdamie i na Uniwersytecie w Buffalo. Jest profesorem w Państwowej Wyższej Szkole Plastycznej w Poznaniu. Pełni funkcję konsultora w Komisji Episkopatu Polski ds. Środków Społecznego Przekazu.

(pc)

» NIEDZIELA LUBELSKA 9

nr 22

2.06.1996